

om ikke dette hele Raffineri, der er indrettet ved denne Lov, i høi Grad kunde simplificeres og gøres mindre kostbart; og hvis det, hvad jeg haaber, vilde lykkes, vilde de Grindringer, der kunne fremsættes mod at anvende nogen Arbeidskraft i Communerne for at opkræve denne halve Procent, jo ganske vist opveies ved den Fordeel, at denne Skat opkrævedes af en anden Skatteindtægt end den, hvorom der er Tale i nærværende Lov.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen og man gik til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Fleertal (Fischer, Hasle, Lehmann, Poulsen, Sonne) til § 1:

§ 2den Linie forandres „2“ til „2 1/2“.
vedtoges med 37 Stemmer mod 1.

Forslag af Udvalget til samme Paragraph:

§ 3die Linie udgaaer: „(§ 11)“.
ansaaes som vedtaget uden Afstemning som en Redaction.

2) Forslag af Udvalget til § 2:

§ 3die Stykke, 8de til 10de Linie forandres Ordene „Fra den Godtgjørelse . . . Udgifter“ til „Den Godtgjørelse, der oppebæres som Dagpenge under Ophold paa fremmed Sted og som Reiseomkostninger, begge Dele under Udførelsen af offentligt Overv, medregnes ikke som skattepligtig Indtægt.“
vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

3) Forslag af Udvalget til § 6:

§ 3die Linie, 1ste Linie, indskydes: „, lönede Consulere“ efter „Gesandtflabspersonale“
vedtoges eenstemmig med 42 Stemmer.

Forslag af Udvalget til § 9:

§ 1ste Linie forandres „Skatteligningen“ til „Skatteansættelsen“ ansaaes som vedtaget uden Afstemning som en Redaction.

4) Forslag af Udvalget til § 11:

§ 3die Stykke føies til første Punktum: „tilligemed, hvad Oplysning der gives om den Skat, som har maatte svare i en anden Commune.“

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Forslag af Udvalget til § 13:

§ 3die Stykke flyttes ned efter femte og sjette Stykke og

Forslag af Samme til § 24:

§ 3det Stykkes 7de Linie udgaaer Ordet „sin“ ansaaes som vedtagne uden Afstemning som Redactionsændringer.

Derefter fattes Lovforslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Lehmann: At jeg paa dette sidste Stadium har bedet om Ordet, er ene og alene paa Grund af de temmelig uventede Ytringer, vi hørte fra den ærede Finantsminister under Sagens tidligere Behandling, og som efter min Mening gjøre os det til Pligt at gjøre os tydelig Rede for Sagens nærværende Stilling. Det forekommer mig, at enhver Finantsminister maatte med Tak have taget imod et Middel, der satte ham istand til at opnaae det, der for ham maatte være Hovedsagen, nemlig det Supplement til Statens Indtægter, som er paaregnet ved Bevillingerne af Statens Udgifter paa Finantsloven, idet der derefter nødvendig maa opstaae et Deficit, om hvis Størrelse man kan disputere frem og tilbage, men som dog kræver et Supplement, mindst saa stort som det, der gennem denne Indkomsskat vil kunne tilvejebringes, hvilket jo ogsaa netop blev lagt os stærkt paa Hjerte, og foranledigede f. Ex. mig til at fraraade at lade denne Sag gaae i Udvalg, ligesom det har været den ledende Tanke for Udvalget ved hele Behandlingen af Sagen. Det var ogsaa kun Frygten for, at den Stilling, vi her havde indtaget, paa et andet Sted, nemlig i Folkethinget, kunde berede Sagen Vanskeligheder, som gjorde sig gjældende hos den ærede Finantsminister. I den Henseende skal jeg for det Første bringe i det høie Things